

“Za pokornost je potrebna ponižnost”

Kadar moraš ukazovati, ne ponižuj: postopaj rahločutno; spoštuj razum in voljo tistega, ki uboga. (Kovačnica, 727)

15. december

Mnogokrat nam govori po drugih ljudeh in lahko se zgodi, da nas napake teh ljudi, ki jih vidimo, ali dvom, da so ti ljudje prav poučeni in da razumejo vse postavke problema, nagovarja k neposlušnosti.

To ima lahko tudi nadnaraven pomen, saj nam Bog ne nalaga slepe pokorščine, ampak razumno, in čutiti moramo odgovornost, da z našim spoznanjem pomagamo drugim. A bodimo odkriti do samega sebe, v vsakem primeru preglejmo, če nas pri tem nagovarja ljubezen do resnice, ali pa je to naša sebičnost in navezanost na lastno mnenje. Kadar nas naše ideje ločujejo od drugih, kadar zaradi njih prelomimo občestvo, edinost z našimi brati, je to jasen znak, da ne delamo po božjem duhu.

Ne pozabimo: za pokornost, ponavljam, je potrebna ponižnost. Poglejmo še enkrat Kristusov zgled. Jezus je pokoren, uboga Jožefa in Marijo. Bog je prišel na zemljo, da bi bil pokoren, da bi ubogal ustvarjeno bitje. To sta dve najpopolnejši stvaritvi: sveta Marija, naša Mati — nad njo je le Bog; in ta prečisti mož, sveti Jožef. A še vedno ustvarjeni

bitji. In Jezus, ki je Bog, jima je bil pokoren. Ljubiti moramo Boga, da bi s tem ljubili njegovo voljo in si želeli odgovoriti na njegove klice, ki nam jih pošilja preko obveznosti našega običajnega življenja: v stanovskih dolžnostih, v poklicu, na delovnem mestu, v družini, v družbenih stikih, v lastnem trpljenju in v trpljenju soljudi, v prijateljstvu, v želji po izvedbi vsega, kar je dobrega in pravičnega. (*Jezus prihaja mimo*, 17)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/zapokornost-je-potrebna-poniznost/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/zapokornost-je-potrebna-poniznost/) (11.
Avg. 2025)